Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8457
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

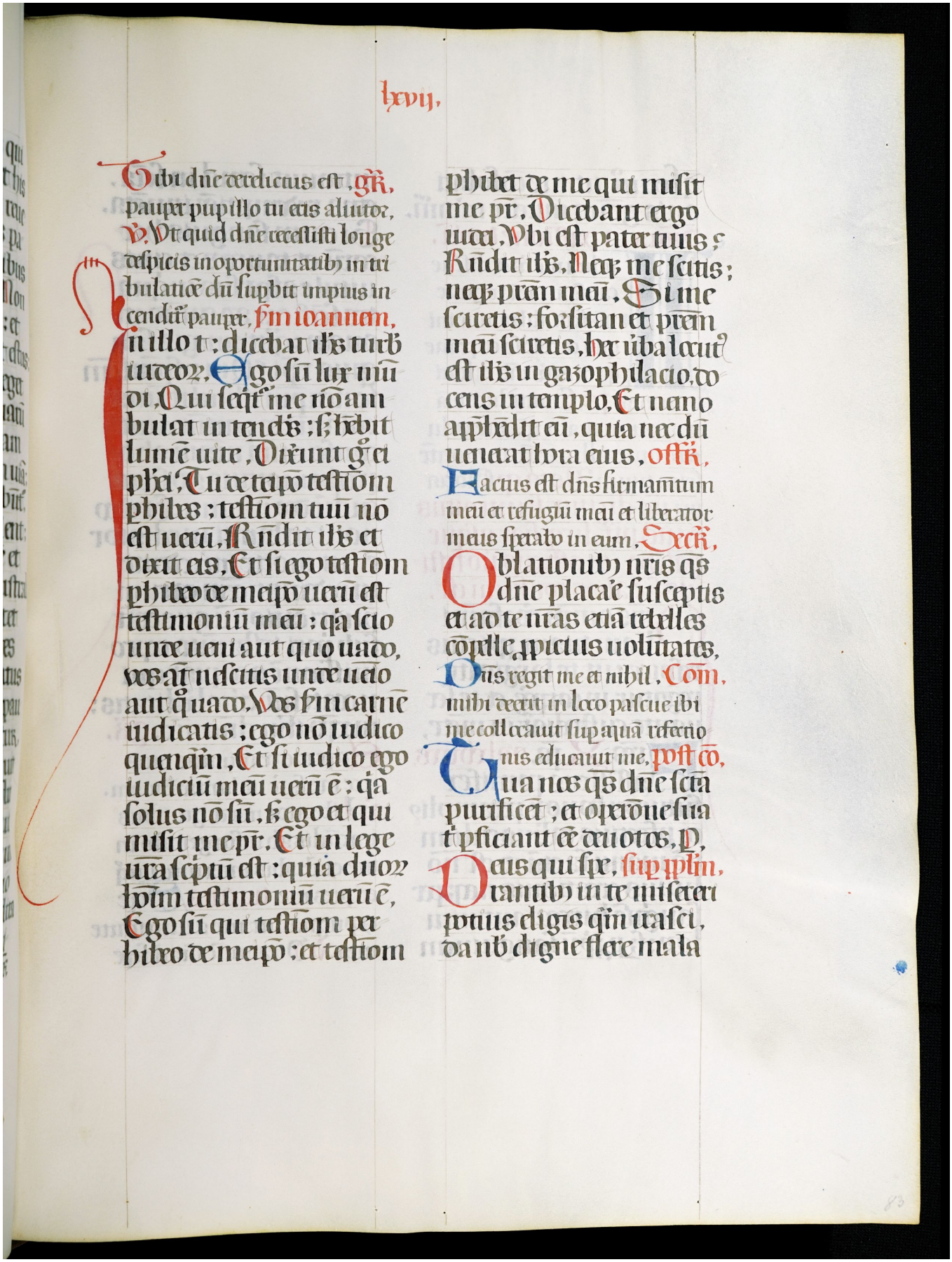

Tibi dñe derelictus est, gr̃.
pauper pupillo tu eris adiutor.
℣. Ut quid dñe recessisti longe
respicis in opportunitatib̃ in tri
bulatione dum superbit impius in
cendit̃ pauper, Sm̃ ioannem.
In illo t: dicebat ihs turb̃
iudeor. Ego sum lux mũ
di. Qui sequit̃ me nõ am
bulat in tenebris: s̃ habebit
lumen vite. Dixerunt ergo ei
phi. Tu de tipso testiõm
phibes: testiõm tuum nõ
est verum. Rndit ihs et
dixit eis. Et si ego testiõm
phibeo de meipso verum est
testimonium meum: qa scio
unde veni aut quo vado.
Vos at nescitis unde vedo
aut q̃ vado. Vos sm̃ carnem
iudicatis: ego nõ iudico
quemqm̃. Et si iudico ego
iudicium meum verum e: qa
solus nõ sum. s̃ ego et qui
misit me pr̃. Et in lege
vra scptum est: quia duor
hoim testimonium verum e.
Ego sum qui testiõm per
hibeo de meipso: et testiõm
phibet de me qui misit
me pr̃. Dicebant ergo
ei. Vbi est pater tuus?
Rndit ihs. Neq; me scitis;
neq; patrem meum. Si me
scireris: forsitan et patrem
meum scireris. hec ba locut̃
est ihs in gazophylacio docens
in templo. Et nemo
apphendit eum, quia nondum
venerat hora eius. offr̃.
Factus est dñs firmamentum
meum et refugium meum et liberator
meus speravi in eum. Secr̃.
Oblationib̃ nris qs
dñe placate susceptis
et ad te nras etiam rebelles
compelle, ppitius voluntates.
Dñs regit me et nihil. Com.
mihi decerit in loco pascue ibi
me collocavit super aquam refectio
nis educavit me. post co.
Qua nos qs dñe sacra
purificet: et operatione sua
t̃ pficiant de deuotos. P.
Deus qui spe. sup ppln.
tantib̃ in te misericor
potius dignis qm̃ merci
da nõ digne flere mala